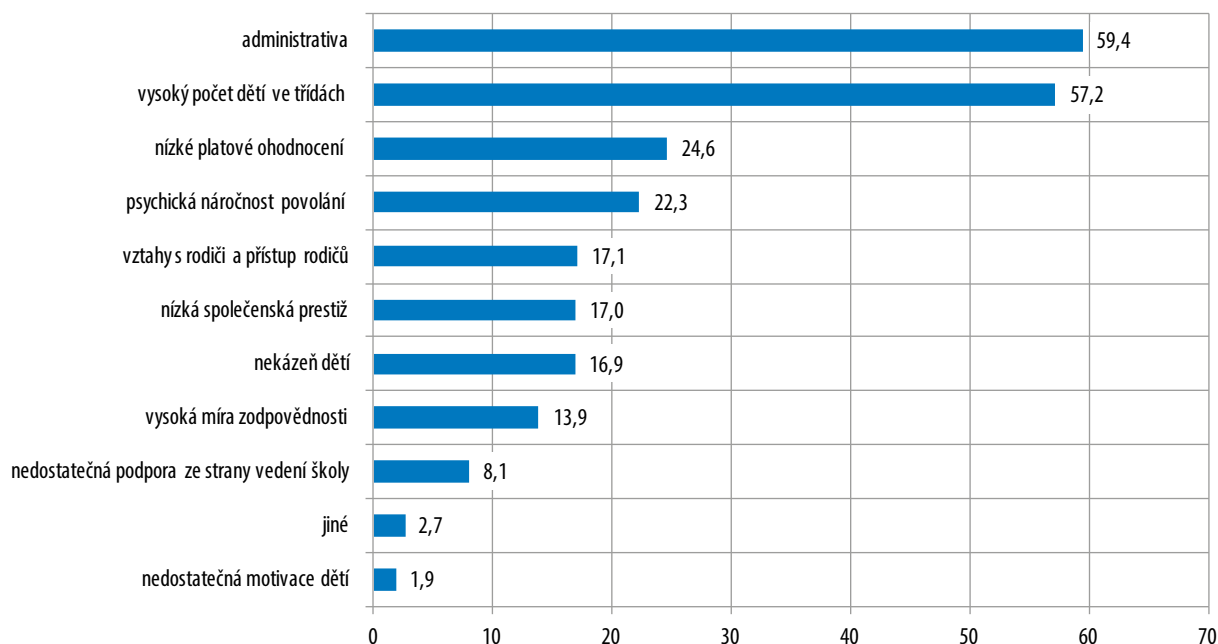

Překážky, které pedagogy nejvíce omezují ve zlepšování kvality jejich práce (v %)

Odpovědi na otázky, jak učitelé vnímají školní klima, jsou v mateřských školách dlouhodobě pozitivní, protože drtivá většina oslovených učitelů hodnotí vzájemné vztahy, komunikaci a spolupráci jako bezproblémové a respektující. Kladně také hodnotí spolupráci s ostatními učiteli (např. výměnu informací o vzdělávacích výsledcích dětí, poskytování metodických materiálů a spolupráci na projektech). Zajímavostí je, že při hodnocení spolupráce s rodiči jsou odpovědi poněkud méně kritické (než je tomu u ředitelů).

1.1.6 Systém školního poradenství a prevence rizikových jevů

Na základě zjišťování individuálních výsledků dětí doporučuje 94,4 % škol jejich návštěvu ve školském poradenském zařízení převážně ke zjištění školní zralosti. Pokud zákonní zástupci poskytnou škole zpětné informace o výsledku odborného vyšetření jejich dítěte, 89,9 % škol doporučení školského poradenského zařízení uplatňuje. Pro poradenskou činnost v případě prevence rizikového chování dětí však školy optimální podmínky nemají. V případě potřeby se sice mohou obrátit o pomoc na pedagogicko-psychologickou poradnu či speciálně pedagogické centrum, avšak vysoká vytiženost těchto školských zařízení neumožňuje poskytovat pedagogům systematickou odbornou pomoc. K efektivnímu řešení výše uvedené problematiky nemají školy příznivé ani vlastní personální podmínky, neboť v inspektovaných mateřských školách působilo jen necelých 20 % učitelů vzdělaných v oboru speciální pedagogika. Ředitelé si tuto situaci uvědomují a 9,6 % z nich vnímá potřebu výraznější metodické podpory pedagogů v oblasti řešení problémů disciplíny a rizikového chování dětí, a to přesto, že četnost případů rizikového chování dětí je v mateřských školách stále velmi nízká. Dle sdělení ředitelů patřily mezi rizikové jevy v mateřských školách nejčastěji agrese, násilí či ublížení na zdraví (3,5 % MŠ), poškozování majetku (2,7 % MŠ), verbální agrese vůči pedagogovi (2,5 % MŠ) a v nejnižší míře šikana (1,1 % MŠ). V souvislosti s tím označilo 16,7 % pedagogů jako největší překážku, která je omezuje ve zlepšování kvality jejich práce, právě nekázeň dětí. V důsledku toho si v rámci dalšího vzdělávání prohlubovali svoje odborné znalosti a dovednosti v problematice chování dětí a vedení třídy (25,9 %), v prevenci a projevech v oblasti rizikového chování (18 %) a v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví (18,7 %). Preventivní programy zaměřené na omezení rizikového chování mělo vytvořeno 82 % škol. Nejúčinnější prevencí rizikového chování vnímali pedagogové vytváření pozitivního klimatu ve třídách a podporující vstřícné vztahy mezi dětmi navzájem a dětmi a pedagogy. Negativním zjištěním je však skutečnost, že ve-